

Înger nins

Aspiranta

În dimineața nouă cu-aripi de primăvară
Alerg ca un copil la maica mea-n odaie,
Dar mă opresc, simțind-o cu răsuflarea rară,
Înfășurată-n doruri și-ntunecate straie.
De-un timp se-mpuținează cu fiecare clipă
Și tot se uită-n sus la Bunul Dumnezeu,
Își socotește pașii, căci vremea asta țipă
De-aceea ține aprinsă o candelă mereu.

O văd lângă icoană îngenunchind smerită,
Cu fruntea la pământ în semn de plecăciune,
Căci Domnul Sfânt i-a dat, încă o zi-nsorită
Pictată în albastru și-n verdele minune.
Apoi aud cum plânge, nu știe c-am venit
Și lacrimile-i curg brăzdându-i fața trasă,
Rostește rugăciunea privind spre răsărit,
Chemând-o pe Fecioară să vie-n astă casă.

O, măicuță dragă, al nostru înger nins,
Prin ochii tăi senini ne dăruiești iubire,
Tu răspândești lumină și gând de pace atins,
Ne-nveți să prețuim secunda-n fericire.